

เศรษฐกิจที่ดูดีในขณะนี้ มันซ่อนของเน่าเสีย หรือลมที่ว่างเปล่า ไว้อย่างไร เหมือนเมื่อปี ๒๕๓๘ - ๒๕๔๐ หรือไม่

สัญญาณอันตราย

ผมมีความเห็นว่า ความตื่นตัวต่อสัญญาณอันตรายเป็นธรรมชาติที่มีคุณต่อชีวิตบุคคล และระบบเตือนภัยของบ้านเมืองเป็นเรื่องสำคัญต่อความมั่นคง

ผมจำได้ว่า ช่วงปี ๒๕๓๘ - ๒๕๔๐ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ที่ประเทศไทยล้มละลาย มีคนออกมาเตือนเรื่องฟองสบู่เป็นระยะๆ และจะโดนผู้บริหารบ้านเมืองสมัยนั้นด่าว่า ว่าบ่อนทำลายบรรยากาศการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่จำได้แม่นยำที่สุดคือ นายภา บรรหาร

บทความ Rectify Financial Imbalances Before It's Too Late โดย ทนง ชันทอง ใน นสพ. เดอะ เนชั่น วันที่ ๑ มี.ค. ๕๖ บอกเราว่ามีสัญญาณอันตรายหลายอย่าง เช่น นโยบายประชานิยม ทำให้หนี้สาธารณะพุ่งสูงขึ้น นโยบายก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ และนโยบายประชานิยม ทำให้มีการใช้จ่ายภาครัฐในโครงการใหญ่ๆ ธนาคาร เอสเอ็มอี และธนาคารอิสลาม ซึ่งเป็นธนาคารของรัฐ มีหนี้เสียรวมกัน ๘ หมื่นล้านบาท ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีหนี้จากการรับจำนำข้าวและโครงการอื่นๆ ของรัฐบาล ๖ แสนล้านบาท

หนี้ครัวเรือนพุ่งขึ้นเป็น ๒.๙ ล้านล้านบาท จากการสนับสนุนของรัฐบาลด้วยโครงการประชานิยม

ผมอ่านแล้ว สงสัยว่า เศรษฐกิจที่ดูดีในขณะนี้ มันซ่อนของเน่าเสีย หรือลมที่ว่างเปล่า ไว้อย่างไร เหมือนเมื่อปี ๒๕๓๘ - ๒๕๔๐ หรือไม่

แต่ที่วิตกอย่างยิ่ง คือ มันเปลี่ยนใจคนไทย เปลี่ยนมาตรฐานจริยธรรม ให้ถือว่าการคอร์รัปชั่นทรัพย์สินส่วนรวมเป็นเรื่องปกติ

วันที่ ๒ มี.ค. ๕๖ มีโอกาสพบผู้ใหญ่ท่านหนึ่งที่รู้เรื่องการรับจำนำข้าวดี และเป็นบุคคลน่าเชื่อถือ ท่านบอกว่าเขาไม่ได้จริงจังกับการขายข้าวที่รับจำนำมา แต่จริงจังกับการปั่นเพื่อให้เกิดกิจกรรมที่เงินไหลเข้ากระเป๋าคนบางคนมากกว่า ผมไม่มีพื้นความรู้พอที่จะเข้าใจเรื่องเหล่านี้ จึงฟังหูไว้หู ไม่ปักใจเชื่อเสียทั้งหมด

แต่ก็เป็นห่วงบ้านเมือง

วิจารณ์ พานิช

๑ มี.ค. ๕๖ ปรับปรุง ๓ มี.ค. ๕๖

สวัสดีครับ อาจารย์วิจารณ์

ผมเป็นคนหนึ่งที่วัดกษัตริย์ศึก เรียนตามตรงว่ากลัวและเป็นห่วงชาติบ้านเมืองจริงๆครับ ก็ยังโชคดีที่ยังทำได้ว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง คนที่ไม่หวังดีต่อประเทศชาติ จะต้องได้รับผลที่ตัวเองก่อ และคนทำความดีจะต้องได้รับการปกป้องหรือได้รับผลกระทบที่น้อยกว่าคนทั่วไป ทำให้ไม่หมดกำลังใจพยายามทำในสิ่งที่คิดว่าดีที่สุด อะไรจะเกิดก็ต้องปล่อยให้ผ่านไปตามนั้น เป็นวิบากกรรมของคนไทย แต่ก็ไม่ใช่ปล่อยไปตามยถากรรม ก็ต้องช่วยกันผนึกกำลังเพื่อช่วยกันแก้ไขสิ่งไม่ถูกต้องให้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนจะทำได้แค่ไหนก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

chanchotj@gmail.com

{jcomments on}